

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

Мета статті: визначити основні проблеми інноваційного розвитку вітчизняного державного управління та відповідні зміни в процесі його удосконалення.

Постановка проблеми. Україна має наступні основні проблеми розвитку інноваційної діяльності, які заважають процесу їх вдалого втілення:

- низькі темпи впровадження високих технологій, висока енергоємність внутрішнього валового продукту та зношеність основних фондів;
- нерозвиненість інноваційної інфраструктури, недостатня кількість інноваційних підприємств, наукових парків, центрів трансферу технологій і промислових кластерів;
- невизначеність пріоритетів розвитку базових галузей економіки;
- недостатня державна підтримка впровадження інновацій для забезпечення розвитку малого та середнього підприємництва [1].

Функціональна складова інновацій у системі державного управління має декілька аспектів. По-перше, це функції власне інноваційного процесу в системі державного управління, які концентруються на завданнях забезпечення внутрішньосистемної трансформації органів державної влади. По-друге, це функції власне державного управління, які в першу чергу зазнають впливу інноваційного процесу і визначають перебудову всієї системи державного управління. По-третє, це власне функції органів державної влади стосовно організації інновацій у сфері державного управління в контексті їх впливу на суспільство [2].

Функції визначають стратегічні орієнтири інновацій у системі державного управління. Головна мета інноваційної стратегії - повне та ефективне використання наявного в органах державної влади потенціалу для

забезпечення як системних змін в українському суспільстві, так і узгодженого з ними реформування управлінської підсистеми.

Таким чином, для становлення інноваційної моделі розвитку вітчизняного державного управління необхідно встановити та вирішити наступний комплекс завдань стратегічного характеру:

1. Перехід на нові системні уклади державного управління (технологічні, організаційні, сітьові).
2. Підтримка діяльності інноваційних структур і механізмів їх наукового обґрунтування та спрямування їх діяльності, передусім, ринковими методами.
3. Законодавче стимулювання розвитку інноваційних структур та їх мережі.
4. Нові форми взаємодії державного управління з суміжними сферами соціальної діяльності для забезпечення системності інноваційних перетворень.
5. Створення системи інформаційно-аналітичного та аналітико-прогностичного забезпечення формування і реалізації інноваційної політики.
6. Залучення міжнародного досвіду та співробітництва.

Курс на інноваційний розвиток в Україні визначає перехід державного управління до нового якісного стану розвитку держави, який мав би супроводжуватися активізацією інноваційної діяльності на основі розвитку нових наукових прогресивних підходів. Адже інновації в галузі державного управління є не тільки необхідною складовою забезпечення ефективності політичного розвитку країни, а й важливим елементом конкурентоспроможності національної економіки та всіх інших сфер життєдіяльності суспільства.

Ключові слова: державне управління, інновації, інноваційна стратегія.

Список літератури

1. Чикаренко І.А. Проблеми державного регулювання інноваційною діяльністю в Україні // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2012. – вип. 4(15) – с. 95-106
2. Хачатурян Х.В. Інноваційні зміни у функціях і стратегічних орієнтирах системи державного управління [Електронний ресурс] Х.В. Хачатурян // Режим доступу: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej2/txts/philo/05xxvsdu.pdf>